

Regnum, plenam & absolutam Sanctorum Beatitudinem distulit. Plenam, inquam: neque enim ille inficias it, quin statim a morte Justorum & Injustorum occultum & peculiare Judicium Animarum fiat, complendum postea & manifestandum in postremo, quum omnium Corpora resurgent. Immo non distitetur, illis Felicitatem, & istis Supplicia gravia post mortem contingere. In Lib. de Anima cap. 58. ita is Burnetum nostrum, ut puto, alloquitur: *Velis, ac nolis, & Supplicia jam illic, & Refrigeria. Habes Pauperem & Divitem; idest Evangelicum Lazarum, de quo etiam dixit in lib. de Jejunii cap. 16. Sed nec apud Inferos admonitio cessavit, ubi in Divite quidem convivia Cruciantur (scilicet in flamma ac tormentis) in Paupere vero Jejunia recreantur. Paria habet in Lib. de Resurrectione Carnis cap. 17. Pergit quoque in prælaudato Lib. de Anima: Cur enim non putes (Burnete) Animam & Puniri, & Foveri Interim, sub expectatione utriusque Judicii? Quia saluum debet esse, inquis, in Judicio divino negotium suum, sine ulla prælibatione sententiæ; tum quia & Carnis opperienda est restitutio, ut consortis operarum atque mercedum. Quid ergo fiet in tempore isto? Dormiemus? Ita sane respondet Burnetus. Cui Tertullianus: At enim Animæ nec in viventibus dormiunt: Corporum enim Somnus, quorum & ipsa mors. Aut nihil vis agi illis? Ne longius sermo elabatur, singula referens, satis erunt hæc pauca. Postquam dixit, Animam & in carne, si velit, dolere; si velit, gaudere; subdit: Hoc si ex arbitrio suo in vita; quanto magis ex Judicio Dei post Mortem? &c. Ergo propter hoc congruentissimum est, Animam, licet non expectata Carne, Puniri. Si ob cogitatus pius & benevolos, sine Carne recreabitur &c. salva Resurrectionis plenitudine, per Carnem quoque. Perspicis igitur, quantum hac ex parte Burneti somniis adversetur ejus commilito Tertullianus. Qui & cap. 17. de Resurrect. Carnis, iterum contendit, Animas (quas errore non levi Corporales profitetur) Torqueri, Foverique apud Inferos, licet nudas, licet adhuc exsules carnis: quod probavit Lazari exemplum. Proinde addit, Animam sine Carne & felicitatis, & supplicii capacitatem esse, Idcirco & Patitur apud Inferos; prior degustans Judicium, expectans tamen et Carnem, ut per illam etiam facta compenset, cui cogitata mandavit. His positis, jam sequitur ex præmissis Teoretate Primo, immerito non secus a Tertulliano, atque a Burneto Animabus Justorum negari Beatitatem in Coelis ante univerforum Judicium, quando & sine Carne jam Improborum Animæ torquentur & excruciantur in Inferis.*

Deinde ex Burneti opinione impugnata sese convertit effrene Tertulliani ingenium ad oppugnandam illorum quoque Catholicorum sententiam, qui, uti non semel vidimus, jam tum arbitrabantur, nihil ob stare Justorum Animabus purgatis, quo minus in Coelum ferantur. Igitur inquit eodem in Libro de Anima cap. iv. *Habes & illos cubito pellere (idest irridere) qui satis superbe, non putant Animas Fidelium Inferis dignas, servi super Dominum, & discipuli super Magi-*